ב"ה
עָלוֹן לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ תשפ"ו
גִּלָּיוֹן 334

הוֹלֵךְ בְּתֹם

הָעֲלִיָּה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר

בְּכָל יוֹם בַּחֲנָכָּה אָנוּ מַדְלִיקִים נֵר אֶחָד יוֹתֵר מֵהַיּוֹם הַקּוֹדֵם, בְּגִלַּל שֶׁ"מַעֲלִין בַּקֹּדֶשׁ וְאֵין מוֹרִידִין".

אֲבָל, בְּסוֹף חֲנֻכָּה אֲנַחְנוּ בְּבַת אַחַת מַפְסִיקִים לְהַדְלִיק נֵרוֹת. אֵיךְ תִּתָּכֵן כָּזוֹ "יְרִידָה" אַחֲרֵי שְׁמוֹנָה יָמִים שֶׁל עֲלִיָּה?

◆

בַּחֲנֻכָּה אָנוּ קוֹרְאִים בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם עַל חֲנֻכַּת הַמִּשְׁכָּן, כָּךְ שֶׁבְּסוֹף חֲנֻכָּה אָנוּ מַשְׁלִימִים אֶת בְּנְיָן וַחֲנֻכַּת הַמִּשְׁכָּן. קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּשַׁבָּת שֶׁאַחֲרֵי חֲנֻכָּה הִיא בְּפָרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, שֶׁמְּסַפֶּרֶת בַּחֲסִידוּת שֶׁרָמוּז בָּהּ בְּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי וְהַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

אַחֲרֵי שֶׁבַּחֲנֻכָּה הִשְׁלַמְנוּ אֶת בְּנְיַן הַמִּשְׁכָּן, אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לִבְנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאִם כֵּן, הָעֲלִיָּה הַזּוֹ שֶׁאַחֲרֵי חֲנֻכָּה הִיא עֲלִיָּה גְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר. עֲלִיָּה מֵהַמִּשְׁכָּן לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

◆

מִכָּךְ נִלְמָד שֶׁהָעֲלִיָּה שֶׁנִּדְרֶשֶׁת מִמֶּנּוּ אַחַר חֲנֻכָּה, הִיא לִדְרֹשׁ מֶה' אֶת הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה וּבְנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵמוּבָן, לְהִתְאַמֵּץ לִלְמֹד תּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים כְּדֵי לְזָרֵז אֶת זֶה.

על פי שיחת פרשת ויגש תשמ"ז

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא

לְפִי הַצַּעַר – הַשָּׂכָר.

ה' אוֹמֵר לָנוּ שֶׁכַּמָּה שֶׁנִּתְאַמֵּץ בְּמִצְווֹת כָּךְ יִגְדַּל שְׂכָרֵנוּ.

אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁבִּגְלַל שֶׁה' מְאוֹד רוֹצֶה וְשָׂמֵחַ בַּמִּצְווֹת שֶׁאָנוּ מְקַיְּמִים הוּא אַף מַבְטִיחַ לָנוּ שָׂכָר עַל כָּךְ.

על פי פרקי אבות פרק ה' משנה כ"ג, ופירוש הברטנורא

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

ר' יִחְיֵאל מַאמְרִים | מ"ב

מַמְשִׁיךְ הָיָה תָּמִיד מְדַבֵּר עַל כָּךְ שֶׁהָאָדָם חַיָּב לְהַרְגִּישׁ תָּלוּי בַּה' בְּכָל מַצָּב.

פַּעַם אַחַת בְּלֵיל שַׁבָּת, עָמַד ר' יְחִיאֵל עַל שְׁרַפְרַף עֵץ שֶׁנּוֹעַד עַל מְנַת לְהַגִּיעַ לִמְקוֹמוֹת גְּבוֹהִים.

לְפֶתַע נָפַל לְמַטָּה בְּעַצְמָה חֲזָקָה, וְשָׁבַר אֶת יָדוֹ, הָיוּ לוֹ כְּאֵבִים עֲצוּמִים! מִיָּד כֻּלָּם קָפְצוּ לִרְאוֹת מָה שְׁלוֹמוֹ, אַךְ כַּאֲשֶׁר הִתְקָרְבוּ, הֵם שָׁמְעוּ אוֹתוֹ מְמַלְמֵל: "בְּנָאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי, עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי. אַחַר כָּךְ הִסְבִּיר וְאָמַר: "כַּאֲשֶׁר הָאָדָם הוֹלֵךְ בְּתוֹךְ נָהָר שׁוֹצֵף וְגוֹעֵשׁ הוּא מִתְפַּלֵּל לָהּ', אַךְ זוֹ לֹא חָכְמָה, שֶׁהֲרֵי הוּא מַרְגִּישׁ בְּסַכָּנָה וְלָכֵן מִתְפַּלֵּל לָהּ'.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ בְּתְהִלִּים שֶׁגַּם כַּאֲשֶׁר הָאָדָם הוּא 'בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא', הוּא לֹא בְּסַכָּנָה, עָלָיו לְהִתְפַּלֵּל לָהּ' וּלְהַרְגִּישׁ אֵיךְ שֶׁה' הוּא רוֹעִי, וְרַק בִּגְלַל זֶה 'לֹא אֶחְסָר'.

על פי הספר 'זכרונם לברכה' לתאריך ו' טבת

> הוּא לָנוּ אֲפִלּוּ סַכָּנָה, עָלֵינוּ לְהִתְפַּלֵּל לָהּ'

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָה אָנוּ אֲמוּרִים לַעֲשׂוֹת לְאַחַר חֲנֻכָּה?
2. מָה לָמַד ר' יְחִיאֵל מֵהַפָּסוּק "בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי"?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹא"ל שֶׁל הָעִלּוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נָכוֹנָה.

הַפּוֹתְרִים הַמְּהִירִים בְּיוֹתֵר: בֵּית צִיּוֹן שׁוֹשַׁנָּה בּוּרְשְׁטִין

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

לָמָּה הַפִּיצָה עוֹשָׂה דִּיאֵטָה?

כִּי הִיא מִשְׁמִינָה...

הַגְּבִירָה

פֶּרֶק ז׳

תַּקְצִיר: אוֹתוֹ בַּעַל בַּיִת מְסַפֵּר לֵר׳ נַחוּם לָמָּה הוּא לֹא מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ נְדָבָה. הוּא מְסַפֵּר שֶׁנֶּעֱלַם בְּבֵיתוֹ סְכוּם כֶּסֶף וְהוּא חָשַׁד בְּנַעֲרָה הַמְשָׁרֶתֶת בְּבֵיתוֹ. הַנַּעֲרָה הִכְחִישָׁה אֶת טַעֲנָתוֹ.

הָיִיתִי בָּטוּחַ שֶׁדַּוְקָא הִיא לָקְחָה אֶת הַכֶּסֶף, הֵמְשִׁיךְ הָאוֹרֵחַ לְסַפֵּר, לָכֵן לֹא הִתְיַחַסְתִּי כְּלָל לִבְכִיוֹתֶיהָ.
אֶפְלוּ לְהָפֵךְ, כְּכָל שֶׁהִיא בָּכְתָה יוֹתֵר, רַק חָשַׁדְתִּי בָּהּ יוֹתֵר.
הִצַּעְתִּי לָהּ שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַכֶּסֶף וְאַף אֶחָד לֹא יָדַע מֵהָעִנְיָן, וְאִלּוּ הִיא תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לַעֲבֹד בְּבֵיתִי.אַךְ לַמְרוֹת זֹאת הִיא הִתְעַקְּשָׁה שֶׁלֹּא הִיא זוֹ שֶׁגְּנְבָה אֶת הַכֶּסֶף.
הִזְהַרְתִּי אוֹתָהּ שֶׁאֶגָּרֵשׁ אוֹתָהּ מִבֵּיתִי, וְאַף אֶתְבַּע אוֹתָהּ לְדִין תּוֹרָה, כַּמּוּבָן שֶׁדָּבָר זֶה יַזִּיק לָהּ בְּשִׁדּוּכִין. אַךְ הַנַּעֲרָה רַק הִגְבִּירָה אֶת בְּכִיּוֹתֶיהָ וְאַף נִשְׁבְּעָה שֶׁאֵינָהּ יוֹדַעַת כְּלוּם מֵהָעִנְיָן.
כַּמּוּבָן, הֵמְשִׁיךְ הָאוֹרֵחַ לְסַפֵּר, שֶׁמִּיָּד אֲנִי וְאִשְׁתִּי פָּנִינוּ אֶל הָרַב וְתָבַעְנוּ אֶת הַנַּעֲרָה, עַל מְנַת שֶׁתַּחֲזִיר לָנוּ אֶת הַכֶּסֶף.
הָרַב שָׁקַל אֶת כָּל הַצְּדָדִים וּפָסַק שֶׁמֵּאַחַר וְאֵין לָנוּ הוֹכָחוֹת, אֵינָנוּ יְכוֹלִים לְקַחַת מֵהַנַּעֲרָה אֶת הַכֶּסֶף, אַךְ אֵינָנוּ חַיָּבִים לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַעֲסִיק אֶת הַנַּעֲרָה וְאָנוּ יְכוֹלִים לְפַטְּרָהּ.

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים אֲחֵרִים

1644

בְּמְגִלַּת אֶסְתֵּר נֶאֱמַר: **"בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת"**. הַגְּמָרָא שֶׁל פָּסוּק זֶה הִיא אוֹתָהּ גְּמָרָא שֶׁל פָּסוּק חָשׁוּב שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם מִסְפָּר פְּעָמִים: **"וְאָהַבְתָּ אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ"**.
הַגְּמָרָא מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ שֶׁחֹדֶשׁ טֵבֵת הוּא חֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ ה' נוֹתֵן לָנוּ כֹּחַ מְיֻחָד לֶאֱהֹב אוֹתוֹ וּלְהִתְקָרֵב אֵלָיו.

על פי התוועדות ראש חודש טבת תשפ"א

ה' אוֹהֲבֵי צַדִּיקִים

רַבִּי נָתָן מִבְּרֶסְלֶב

רַבִּי נָתָן מֵרִימִינוֹב

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: ט"ו שְׁבָט תק"מ.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: י' טֵבֵת תר"ה.

סְפָרָיו: חַיֵּי מוהר"ן, לִקּוּטֵי הֲלָכוֹת, לִקּוּטֵי עֵצוֹת, לִקּוּטֵי תְּפִלּוֹת, עָלִים לִתְרוּפָה, קִצּוּר לִקּוּטֵי מוהר"ן, קִנְאַת ה' צְבָאוֹת, שִׁבְחֵי הָרָ"ן, שִׂיחוֹת הָרָ"ן, וּשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: מִגִּיל צָעִיר הִתְמִיד רַבּוֹת בַּתּוֹרָה, הוּא כָּנָה 'הֶעְלוּי מֵרִמִינוֹב'.

בְּגִיל 13 הִתְחַתֵּן, וְלָמַד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל חוֹתְנוֹ. חוֹתְנוֹ הִזְהִיר אוֹתוֹ הֵיטֵב שֶׁלֹּא לְהִתְקָרֵב חֲלִילָה לְ'כַת' הַחֲסִידוּת.

לְאַחַר כַּמָּה שָׁנִים עָבַר דִּירָה לְעֵיֶרָה בְּרֶסְלֶב, שָׁם הוּא לָמַד עִם יְהוּדִי אֶחָד שֶׁנִּפְשׁוֹ לְמוֹשְׁכוֹ לַחֲסִידוּת. בְּסוֹף הִגִּיעַ לֵר' נַחְמָן וְנַעֲשָׂה לְאֶחָד מֵחֲסִידָיו הַגְּדוֹלִים.

הַמִּבְנֶה שֶׁעַל צִיּוּן רַבִּי נָתָן מִבְּרֶסְלֶב

נָאָה

מַגִּיעִים לָאָדָם כָּל מִינֵי בְּעָיוֹת? כָּל הַבְּעָיוֹת וְהַיִּסּוּרִים שַׁיָּשׁ לָאָדָם הֵם סִימָנִים מְשָׁמְמִים עַל מְנַת שֶׁהָאָדָם יָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לַהּ'.

אִם בְּכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם בְּעָיָה הוּא נִזְכָּר בְּכָךְ שֶׁזֶּהוּ סִימָן מְשָׁמְמִים לְכָךְ שֶׁהוּא צָרִיךְ לָשׁוּב לַהּ', הָאָדָם שָׁמֵחַ בְּכָל מָה שֶׁמַּגִּיעַ אֵלָיו – אַךְ בִּשְׁבִיל זֶה צָרִיךְ כָּל פַּעַם 'לַעֲצֹם אֶת הָעֵינַיִם', לְהַפְסִיק לַחֲשֹׁב עַל הָעִנְיָנִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּלְהִזָּכֵר בְּכָךְ שֶׁזֶּהוּ סִימָן מְשָׁמְמִים.

לִפְעָמִים דַּוְקָא לְאַחַר אָנוּ נִזְכָּרִים בַּסִּבָּה לְכָל הַבְּעָיוֹת, מִיָּד כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ 'גּוֹמְרִים לְהִזָּכֵר' הַיִּסּוּרִים נַעֲשִׂים יוֹתֵר קָשִׁים. בִּשְׁבִיל זֶה צָרִיךְ לִלְמֹד תּוֹרָה – הַתּוֹרָה מַזְכִּירָה לָנוּ אֶת הַתַּכְלִית וְהִיא עוֹשָׂה אֶת זֶה בְּאֹפֶן שֶׁזּוֹכְרִים תָּמִיד.

בְּכָל לַיְלָה אָנוּ 'עוֹצְמִים אֶת הָעֵינַיִם', וְשׁוֹכְחִים מִכָּל מָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּמֶשֶׁךְ הַיּוֹם, לָכֵן הַשָּׁנָה הִיא זְמַן חָשׁוּב מְאֹד שֶׁמְּאַפְשֵׁר לָקוּם רַעֲנָן וְחָדָשׁ – אֲבָל בִּשְׁבִיל שֶׁלֹּא יִהְיוּ יִסּוּרִים קָשִׁים יוֹתֵר צָרִיךְ לִטֹּל יָדַיִם, שֶׁהֲרֵי אֵין מַיִם אֶלָּא תּוֹרָה, כְּלוֹמַר הַמַּיִם זֶה כְּמוֹ הַתּוֹרָה.

על פי לקוטי הלכות, הלכה ד' מהלכות נטילת ידים שחרית